

Uj év hetében.

Irta: **Dencz Ákos** ország. gyűl. képviselő. a postatakarékpénztár volt vezérigazgatója

Az esztendő utolsó hónapjában visszatértünk az elmúlt év lezajlott eseményeire és mérleget készítettünk arról, hogy miként sáfároltunk, gazdálkodtunk. Különösen az üzletember az, aki nagy érdeklődéssel vet számot arról, hogy miként áll mérlege, mennyi az aktiva és mennyi a passzív.

Sajnos az 1929-es év gazdasági tekintetben gyenge eredménnyel zárul az egész vonalon s itt nem akarom érinteni a pénzügyi körökből felhangzó, azokat az öleztetes bejelentéseket, amelyek kedvezőbb mérlegalkulatról adnak számot, mert ezeknek helyzete egészen más elbírálás alá esik.

A kereskedők és iparosok pártot alakítanak a maguk érdekeinek védelmére, az OMGE külön nagy gazdasági programot állít fel a mezőgazdaság érdekeinek védelmére s nem az utolsó helyet foglalja el ebben a körben a TÉBE, amely a gazdasági körökkel teljes egyetértésben kívánja megoldani azt a nehéz kérdést, amely a hitelnyújtást kívánja az egész vonalon megkönynyíteni és kedvezőbbé tenni. Látnuk tehát, hogy a gazdasági krízis eleve nébe vág az ország minden társadalmi rétegének s így karácsony hetében okvetlenül kialakulnak mindenben azok a gondolatok, amelyek minden téren a javulást célozzák.

Ha a kereslet és kínálat viszonyát nézzük, mindenekelőtt azt kell megállapítanunk, hogy a kínálat teljes fegyverzetű áll készen üzleti körökben a keresők, a vevők részére.

A vámvizonyok terén igen érdekes képet látunk karácsony hetében. Ugyanakkor, amikor Magyarország kivitelezése megerősödött, ami

ben kétségtelenül nagy része és jelentős szerepe van az új exportintézet működésének, a behozatalnak csökkenése feltétlenül arra az eredményre vezet, hogy a külföldi államok revízió alá kívánják tenni a maguk vámbeli helyzetét és az agrárérdekeket talán túlzottan is joggal tájékoztatják olyan országokban, amelyeknél elsősorban az ipari termékek előállítására volna a fontos. A vámtételek leszállításáról is beszélnek, maga Hirtfelding egyenesen a vámfalak ledöntését kívánja. Egyszóval látjuk, hogy a békeszerződés által teremtett vámegységek lehetetlen állapotokat tárnak fel s így joggal reméljük, hogy az elkövetkezendő esztendőben ez a kérdés is szőnyegre kerül a kereskedelmi szerződések revíziójával kapcsolatban.

Ha már most kereskedőinknek helyzetét nézzük, mint fentebb már említettük, látjuk, hogy teljes rak-tárkészlettel állanak a vevőkön-sz-sz rendelkezésére, ha azonban a munkanélküliek tekintélyes számát nézzük és a nehéz gazdasági viszonyokra gondolunk, megértjük az aggodalmaskodókat is. A mezőgazdasági cikkek árának alacsony volta, az e körbe tartozó vevők anyagi erejét lényegesen csökkentette. A készletből előlőknek helyzetét a szokásos karácsonyi jutalmazások erősítették meg, erre a közönségre tehát számíthatott a kereskedői világ, még pedig elsősorban, mert mindig a középosztály volt az, amely a hasznost a kellemessel egybevetve a karácsonyi jutalomból szerezte meg magának és családjának is az örömeiket. Az az élénkség, amelyet a főváros utcáin tapasztaltunk, a fényes karácsonk, a telt üzlethelyiségek, a fenyegetők, mind-mind a régi emlékeket idézik vissza emlékeztetnek s ha anyagi erő tekintetében nem is találjuk meg a régi nívót, minden reményünk mégis meg volt ahhoz, hogy közönségünk mos is elsősorban

a hazai kereskedelmet fogja támogatni vásárlásával, hiszen a magyar kereskedővilág erre a támogatásra teljes mértékben rászolgált.

Ezelőtt egy esztendővel a kárácsi mérleg sokkal kedvezőbb ki-látások között indult meg, mert akkor még nem állott előttünk az a nehéz gazdasági év, amellyel most már sajnos, számolnunk kell s amelynek nagy teherterele feltétlenül Amerikára esik. Az amerikai hossz megszünt, az a nagy pénzfeszültség tehát, amely ennek nyomán támadt, felengedett. Nyilvánvaló megnyilatkozásai ennek az egyes államok bankrátainak fokozatos csökkenése, az aranyak viz-száramlása, ami kétségtelenül a hitelviszonyok megjavulásának csíráit rejtik az új évben magukba.

Nálunk még nem következett be a bankráta leszállítása, azonban minden reményünk megvan ahhoz, hogy a jövő esztendőnek ez lesz az első új évi ajándéka, amit nyo-

mon követ majd a pénzügyi intézetek hamartételeinek enyhülése is. A hitelviszonyok kedvező alakulására mutat a tőkének emelkedő tendenciája is, mert ha a rossz gazdasági évet a legutolsó kimutatás szerint 8 millió pengős emelkedéssel lehetett lezárni, úgy azt kell mondanunk, hogy ez az új esztendő kedvező tőke alakulásának csíráit rejt magában.

A tőkének kedvező alakulása feltétlenül kell, hogy a kereskedői hitel kiterjesztésére fordítsa az illetékes körök figyelmét, mert ezen a téren találjuk azt a hiányt, amit feltétlenül orvosolni kell. A kereskedővilág az, amelynek a hitel megerősítését feltétlenül meg kell hoznia a következő esztendőnek. Tőkebőség kedvező kamatfeltételekkel feltétlenül olyan helyzetet teremthet a kereskedővilág részére is, amelynek eredményei nem maradhatnak el, ennek az értékes társadalmi rétegnek javára sem.

A sorsjegy.

Kedves nyájas, vagy ha úgy akard és szívesebben látod, igen tisztelt olvasó ne csodálkozz ezen a lucsa — napvilágot rég nem látott — címen, mert hiszen leegültnek ezeknél, a nagy nyeregményeket ígérő értékpapiroknál, de ma kezembe jutott egy előkelő-folyóirat legújabb száma és amit a szerkesztői üzenetek sorsjegy rovatában olvastam, tulhaladja a sorsjegyhez fűzött legvérmesebb reményét is, egy sorsjegy boldog tulajdonosának.

Ugyanis a napokban — nem tudom mikor — megtartott sorsjegyhúzáson, egy 20—25 év előtt kibocsátott, 100 aranykorona névértékű sorsjegy, 200, azaz kétszáz aranykorona nyeregmény esett, nem hittem a szememnek ugys praethiop (őreg-távollátó) vagyok 3.5 dioptriával, megtoldtam a pápaszememet, egy ugyanoly dioptriás, talmi arany cawikkeremmel, mindez azonban nem változtatott a tényen, a papirkorona, papirkorona maradt, csak a nyomtatott betűk megnagyobbodtak, a papirkorona ugyanaz volt.

Nyomban rohantam a spájza és a

sok jók között kikerestem a papirkorona pengőre való átszámítási táblát; ott schwarz auf wiss az találtam, hogy a kétszáz papirkorona, pengő értékre átszámítva kitesz kerekén 1,6, egy egész hat tized fillért.

Majdnem hanyatt esve felsóhajtottam: Oh te boldog halandó és nyerő, egy szerénybeln Minden bizonyonnyal burkolban születél, mert egy rendes születésű halandó nem érhet ily mélytelenül nagy szerencse, tudom, hogy most azon tördő szegény fejedet, hogy tulajdonképpen mily szálalékok hozott a 100 aranykorona névértékű sorsjegyed, melyet már 15—20 év előtt, talán resztletfizetésre vetél, és félve őrizted évtizedeken át, nagy lelki emóciót vártad az eredményt, böngészted a nyeregménylistákat, tördő a fejedet most, mikor végre valahára beütött a krach, pardonnal a nyeregmény, hová fogod fordítani ezt a nagy összeget?

Érdemes-e azért az összegért Budapestre utazni, akkor kedves, szerencsés nyerő, állig legyerezed fel magadat, tégy

A gitár hurja megpendült, az epedő dal csengett, zengett és a langyos esti szellő szárnyain szállt, szállt a virágheimes mezők felett, hegyeken, völgyeken át a bércek felé, a sötét nagy erdők felé, ahol váratlanul visszhangra jelt és a hegyek ormairól mint rokonszenves kürtzso zengett vissza az illatos esti szellő szárnyán az epedő hölgy felé. A megharsant kürt zengése majd erősebb, majd halkabb volt, s ezen hanghullámok rergésének ereje szerint képződött ki a magas bércek oldalán a vízhang, mely egy tulvilági tündérezendő látszott összeolvastatni a kürtnek érces zengését.

Erre a csodás zenére a szép Danica elhalgaltott és szíve az édes igazolomtól, a titkos vágytól, félelemtől hangosan dobogott.

A kürt még egyideig bújájosan zengett, azután csodaszép zengése lassan elhalad az éj csendjébe tult. Eután mély álom borult a vidékre; mély álomba merült Danica és álomában a vadász-kürt, zengése újra feléledt és káprázatos képekkel vonta be Danica szűzies lelkének egét.

Álmai szépek lehettek; erre vall az édes mosoly az ébredő Danica picé, piros ajkai.

Napi foglalkozása most már nem töltötte be lelkét. Szórakozott volt, az ismeretlen éji vadász kürtzengése mindig a lelkében zengett. Alig várta a szerelmesítő csendes nyári estét, hogy zengő dalának szárnyain megismeresse a hold-

sugárát, az álmódó rózsával, az illatos nyári virágok özönével és az egész nyugvó és élő természettel, szívének lázongását, szívének nyugtalán, fájó dobogását.

És amint szép dala becsendült a hangtalan némaságra, a hegyomrok felől a vadász-kürt érces zengése újra eltöltötte a csendes éjszakát.

Danica még eddig nem tudta, hogy ki az, aki lángoló szívének a vadász-kürt bánatos zengésével felel, de felhevült képzelete ébren és alva már foglalkozott az erdők titkos magányát kereső érdekes idegennel.

Titkolt érdeklődéssel és mohó kíváncsisággal kérdezősködött a falubeli leányoknak a vadász felől. A falubeli leányok nagy tartózkodással feleltek eleinte kérdéseire, mintha nem akartak volna — vagy mintha féltek volna elárulni a vadászt. Később nekibátorodva kövítették Danicával, hogy az a vadász egy számu-zótt lengyel herceg, akivel leányának nem jó találkoznia, mert az egy csábítóan szép és veszélyes fiatalember.

A mult nyáron is, így szítotték tovább a leányok a közlést, — megígizte bújájával, dalával testverület, a két szemű szelid kis Annuskát aki pedig már menyasszony korában találkoztott vele az erdőben. A találkozás után a kis Annuska egyre szomorubb lett és az esküvő előtt való éjszakán az örvénylő mély Vág folyóba ugrott.

Ezen gyászos eset után kelt szárnya

„A MUNKA TÁRCÁJA”

A búvós vadász.

Luby Károly elbeszélése.

A Vág folyó mellett, a Kárpátok kies völgyében, egy díszes urilak emelkedik.

Ezelőtt a kastélyban egy nyugalmazott ezredes lakott, akinek bogár szemű leánya a szép Danica, csendes nyári este-ken gyakran elbárándozott az egy emeletes urilaknak a fenyves hegyoldal felé eső erkélyén.

E magányban a nagyvárosi zajos életmódhoz szokott élettelen hölgy, társaság hián, szakszor unatozott, mert az őreg ezredes mogorva, zord ember lévén került az emberekkel, ide is csak azért vonult, hogy minél kevesebb érintkezés legyen a külvilággal. Itt azután úgy élt, mint a bagoly az udvarjában, vagy mint a medve a barlangjában, társaság nélküli.

Ez az elvonult, csendes, magányos életmód sehogy sem tetszett az életerőtől duzzadó Danicának. De mert az atyját, az ezredést, nagyon szerette, jobb idők reményében a sorsába beletörődött.

Midőn az egyhangu magány érzete már nagyon bántotta a szép Danicát, kezébe vette a gitárt és a csendes, csillogásztoros csendes epedő dalban adott kifejezést az egyedülállt bántó keservének. Ha ilyenkor kis kőse végig siklott a reszdő

hurokon, ábrándos dala úgy csengett, mint a csalogánydal a szerelmet lehelő májusi éjeken és halkan elvegyült a Vág csendes morajlásával.

Hanem a Vág folyó fürge, locsifcsi hulláma nem érezte meg a csendő dalokba rejtett titkos vágyakat és az epedő, mert köves medrében érzéketlenül hidegen rohamt tovább. Ámde a völgyekben álmódzó rózsák s a hegy és a völgy minden virága átérzette a szivből fakadó dal varázsát, melegségét s illatnyelvén szuttogta az cnyhe esti fuvalomnak, hogy Danica szívet is eltöltötte már a szerelmnek vágyakat faszító tavasza. Ez érzik ki minden dalán, minden szaván.

Csattogott bánatában mint egy párvajesztett kis madár. Bus magányában turbékolt, mint egy kisgalamb, de panaszra, bánatos dalára megértő szó, visszhang sehonnet sem érkezett.

Egy sugárzó holdas estén midőn szívet újból elfogta a bus magányos érzete és mély lehangoltság vett erőt rajta, esti munkáját félben hagyva, az erkélyre ment ahonnet gyönyörű kilátás nyílt az éjszati holdfényben fűrdő völgyre s a Kárpátoknak fenyves erdőkkel borított regényes hegyormaira.

Únepséyes mély csend honolt a táj fölött. Semmi nesz, semmi hang sehol. Mintha elnémult volna egyszerre minden, hogy a szép Danica annál zavartalanab-bul önthesse dalba szívének titkos bűjt, bánatát és forró epedését.

HELLER DOBOZEMENTHALI.

minden eszedben egy 8 mm. browningot, esetleg 2-3 kipróbált detektívét szerződs magad mellé, nehogy szemléls tolvajok, vagy vasuti rablók martalékává váljál, ajánlom továbbá, csakis különvonton utazzál.

Jó lesz egy ideggyógyászt is konzultálni, ha netán — e nagy öszreg látára — eszed találna megbolyogni, ez utóbbi esetben — takarékosági szempontból ajánlanám, a sokkal olcsóbb anyaföldi menedékhelyet.

Ha van családod, annak jövőjét talán egy biztosításhoz, a bolondokházában esetleg beálló halálod esetén, hogy végrendekezéssel, míg eszed, ezen lelki

megrázkódottság után, félig meddig ép, ha nem teszed, akkor az öszreg, mint a jogászok szokták mondani: „Res nullius, credit primo occupanti.” Esetleg egy hivataln, sorsjegyed felmutatójának fizet ki a nagy nyerceményt, miáltal nemcsak családodnak véz, de a megbolondulások hosszú láncolata következhessen be és kevés a férőhely, elégedj meg a sors a te megbolondulással.

Amidőn még arról biztosítottak, kedves szerencsés nyerc, hogy nem irigyllek, hanem ösztinte, felebaráti szívből sajnálak, nagy szerencséd dacára, azt kívánom, óvjon meg a sors mindenkit, ily nagy szerencsétől. Megfigyeld.

Hátmár megint Károlyi?

Károlyi Mihály amerikai próbálkozásai szomorúan demonstrálják, hogy a hazarülésben nincs megállás. Míg Magyarországnak nemcsak minden társadalmi rétege, hanem nyugodtan elmondhatjuk, minden embere aggódva és szorongva figyeli a Hágában történőket és örömepeve kommentál minden olyan baráti nyilatkozatot, mely ellenünk elkövetett nemzetközi igazságtalanságokra mutat rá, tudva azt, hogy a momentán európai közhangulatnak mekkora sulya lesz a hágai döntésben. addig a magyar Coriolanus, Károlyi Mihály bolsevista pénzen tart Amerikában előadásokat Magyarországgal szemben. Azt, hogy csak tartana, mert ép most vesszük nagy elégtétellel a hírt, hogy a newyorki előadásán alig akadt résztvevő, aki kíváncsi lett volna a hazája ellen ungorkodó „emigránsra.”

Nem tudunk eléggé szavakat találni undorunk és utálatunk kifejezésére, hogy Károlyi Mihálynak éppen e válságos pillanatokban jut eszébe fejtegetni azt, hogy Magyarországon meg mindig nincs konszolidáció és hogy itten még mindig farsassmed néznek egymással a különböző társadalmi osztályok, várva azt a társaságot, melyet világáig libbenett a tetszhalottságból felocsodott magyar nacionalizmus. Ha olvassuk Károlyinak azt a rögzsméjét, amit odakint hirdet, hogy a magyar konszolidáció még mindig ötlet várja, egyben megtaláljuk az enyhítő körülményt hazatérésére is. Nem lehet józan ítélőképesség, vagy amint magyarul mondják teljes esze annak, aki ilyeneket nemcsak elhinni, de állítani is merészel.

Az objektive illető magyar közvélemény már rég túl van azon, hogy normálisnak tartsa Károlyi Mihály agyberendezését és cselekedeteit. Történelmi táv-

latból tekintve egész közszereplését, politikai pályájának zeg-zugos vonalait a viszonyoknak és embereknek, főleg pedig önképességeinek, szellemi potenciájának teljes félreismertetését, ma már nyugodtan megállapíthatjuk, hogy Károlyi Mihály háborodott elméjű stréber volt egész életében. A szomorú és csodálatos csak az, hogyha elenyésző csekély számban is, de még mindig vannak ideben olyanok, akik újabb akciókra biztatják ezt a hazája gyűlöletének nekiszabadult embert és titkos jelzésekkel élesítik hazatérő tüzt, ahelyett, hogy végre egészen magára hagyják eszelős bolyongásában. Mert bármennyire tisztában vagyunk is mi idehaza Károlyi Mihály politikai értéktelenségével és egyéniséggel — különösen ellenségeinek — mégis sipot ad a szájába minden olyan magyar ellenes nyilatkozat, amely magyar ember szájából árad szét. Azokat a nagy nemzeti érdekeket, amelyeknek megvédésére éppen most soraközik fel Hágában magyar munkányok, ép azáltal segíthetnek intenzívebb érvényesülésre Károlyi Mihály egykori barátait, ha demetálnak megkötyösödött mesterüknek minden közszereplését, főleg pedig azt, amelyre legújabbban vállalkozott bolsevista párttámogatással. Károlyi Mihály akar Amerikában szónokolni kövutat rendezni? Amerikában, ahol még emlékeznek a nagy magyar emigrációra és Kossuth lángszavaira? Nem volna okosabb, ha a fellépő alkodott béka visszabicegna a mocsárba?

A SINGER VARRÓGEPEK
mégis A LEGJOBBAK!

a vágméleki leányok között ez a dal amely Annuskáról szól és így hangzik:
Lovyik a Vág vize
Lassu csobogással,
Fátyol uszik rajta
Virágos varrással.
Szöke Vágmétnék
Kék szemű leánya
Ha dalol a legény
Ne hallgass reája.

Ez a meszerű, de regényesen hangzó és édes titkokat sejtető kölcs még jobban felizgatta a fiatal hölgy képeletét. Közben pedig a vadászskürt vérszédítő, varázserővel ható dallama mindig ott csengett-bongott Danica lelkének mélyein.

Ez után a nyugalmat veszített hölgy minden estejt az erkélyen töltötte, és felhevült, tulcsapongó képelettel, hullámzó indulattal, a felizgott kíváncsiság minden gyötrelmével várta a kürtnek érszavát, de sokáig hiába várta. Néha, néha föl-föl rezzent andalgásból, mintha a várvavárt zene a titokzatos erdő mélyében valóban megcsendült volna. Pedig az csak fölhevült képeletének játéka volt. A kürt kedves szivertávo bántos zengése a forróvérű szerelmes Danica szivében csendült meg ilyenkor és ennek a képzelt kedvelt hangnak hatása alatt zárta le gyakran édes álomra igéző, nagy fekete emelet.

Egy ilyen sugárellyi édes álom üd-vőt nyugalmat és boldogságot hozott Danica csergőző lelkére, mert az álmok jótékony tündére, a virágzó ifjúság teljes díszében szötte álmaiba az eddig általa nem ismert bűvös vadász dölceg alakját,

amint fénylőt, ragyogástól körülfogva tündöklő feyverzetében a kék hegyek ormán meg-megállt és csillogó drágakövekkel kirakott vadászskürtjét finom metszésű ajkaihoz emelte.

Azt mondják az álom ablak melyen felkünk a jövőbe néz. És valóban Danica szép álmaiban a legközelebbi jövő színes képeit látta meg, amennyiben szép álma a következő nap estején valóra vált.

A csillagoszorus csendes est már az erkélyen találta Danicát. Merengett, ábrándozott. Merengéséből a vadászskürt ébresztette fel. A kürt érces szava most hosszabb ideig zengett és a sötét erdő lombjai között csak lassan elhalóan mutak el a végső dallamok.

Majd később midőn a nyári, teljes pompájában kifejlődött és a magasra emelkedő hold teljes fényével öntötte el a bércei tájat, az erkélyen ábrándozó hölgy azon pont felé nézett, ahol előbb a kürt zengése halt el és látta az erkélyen szemben levő távoli hegynek holdszárgától ezüstlő ormán a dölceg vadász alakját, amint lábhoz eresztett feyverrel a kastély erkélyén szemből megállt. A vadász hosszan elgondolkodva nézett az erkély felé, ahol a szivével küzdő bűvös Danica tartózkodott.

A hold ezüst sugaraitól körül özőlött ragyogó feyverzettől dalás alak valóban oly szép volt, mint amilyenek álomában rajzolta a szenvedélyes fiatal hölgy felhevült élénk képelete.

A merengő Danica sokáig szemlélte őt míg végre egy indulatában által kész-tetve, a kezében levő fehér csipkekendő

Tisztujtó közgyűlés.

F. hó 10-én d. e. 11 órakor nagy érdeklődés közepette nyitotta meg Dr. Baross József alispán a közgyűlést. — A Híszkegy elmondása után röviden vázolta az új közigazgatási törvénynek a kor szelleméhez simuló rendelkezéseit. Nagyon értékelte a képviselőtestület celtudatos komoly munkáját, mely kell hogy felekezeti és politikai színtől mentes legyen s egyedül a város polgárainak egyetemes érdekeit és a város fejlesztéséért törekjenek.

A különféle bizottságok megalakulása után a jelölő bizottság rövid tanácskozásán eredményeképpen a polgármesteri állásra az alispán Dr. Förster Kálmánt jelölte, amit feltűnő meleg ovációval fogad a közgyűlés s a belépő polgármestert — akit egy küldöttésg hívott meg a gyűlésbe — viharos éljenzéssel és tapsall fogadja.

Az alispán rövid, de sokatmondó beszédében üdvözölte a polgármestert, akinek 8 évi munkáját egy a polgárság, mint a felettes hatóság elismeri és méltányolja és melegen gratulál a polgármesternek.

Olay Gyula városi tanácsnok a tisztikar nevében elsőnek üdvözlö a polgármestert, akinek vezetői hivatáságában továbbra is hisz és hűséges szolgálatait ajánlja fel a tisztikar.

Róth Flórián bányauji főtanácsos az iparivállalatoknak és a városnak együttes erőszódsát állítja párhuzamba és a város való fejlődést, mint fontos eseményt apostrofálja. Ezen várossal való átalakulás és az azóta felfelé ivelő városi politika Dr. Förster Kálmán polgármesternek a legnagyobb tiszteletet szerzte és a leg-hűségesebb ragaszkodást biztosította.

Traum Péter esperes az értelmiség részéről Romulus és Remus város alapító mondjával kezdve, a város újáépítőjét ünnepli a város első polgárában, aki méltó szellemi irányítója az értelmiségnek. Isten áldását kéri további munkájára.

Percze István a munkásság nevében szóal fel a örömmel állapítja meg, hogy bár 8 év-el ezelt, az akkor még új polgármester nem adott programot, ma gazdag eredményekkel dicsekedhetik s ennek tudható be a mai fényes ragaszkodás és egyhangú lelkesedés.

Ezután még Herczog Ede a kereskedők, ifj. Timaroczky Sándor az iparoság nevében köszöntik és kéri, hogy közismert szociális szellemében siessen segítségére ezután is az arra rászorulóknak. Hosszu és eredményekben gazdag életet kívánnak a polgármesternek.

Ezután emelkedik szólásra a polgármester nagy lelkesedés közepette és mondja el gyakori helyeslésektől kísért, alábbi nagyjelentőségű beszédjét:

Méltóságos Alispán Ur! Igen Tisztelt Képviselőtestület! Hálátel szível mondom köszönetet elsősorban Alispán Urnak azon megtisztelő szives szavaiért, melyekkel engem üdvözölni szives volt és amelyek nekem annál becsesebbek, mert azokat az én mélyen tisztelt, szeretet főnököm szájából voltam szerencsés hallani.

Ösztinte hálával töltönek el Olay Gyula barátomnak és a képviselőtestület melyen tisztelt szónokainak most elhangzott szavai is, melyek érdemeimet messze túlszárnyalva elismerést tartalmaznak számomra és úgy érzem, egy kis viszontszereletet azért az én nagy szeretetemért, melyet Salgótarján városa és annak haladása iránt érek.

Tekintetes képviselőtestület! 1910. évi június hó 30-án választott meg engem Poprád r. t. város közönsége polgármesterévé. Még nem voltam 25 éves sem, tele ambícióval és tettvágyal. 1912. évben Szepes vármegye főispánjának, alispánjának és számtalozó előkelőségeinek írásbeli felhívását vettem kézhez, melyben felkínálták nekem a vármegye székhelyének az ősi Lőcsé szabad királyi városnak polgármesteri állását. A kedves poprádiak rábeszélésére, de különösen a Tátra iránt határalan szeretettel megtelt szívemre hallgatva, illő tisztelettel elhárítottam magamtól a felajánlott kitüntést, szép otthon építettem a hegyek lábánál, kilátással a Magas Tátra és kijelentetem, hogy életemet Poprádon akarom eltölteni és egyetlen ambícióm a rém bízott városkából egy figyelemreméltó idegenforgalmi központot létesíteni.

Másként lett. A csehek bevonulása után megtagadtam a hűségesküti; a belügyminisztériumba kerültem s onnan ki lettem küldve h. polgármesteri minőségben Ujpestre az autonómia felfüggesztésének tartamára és másfél évi ottmúlódom és rövid miniszteriumbeli újbóli szolgálatom után ide kerültem Salgótarjánba.

8 év óta miközben itt és ma másodsor választott meg e város közönsége polgármesterévé.

Többször mondtam már nyilvános felszólalásaim során, de magánbeszélgetéseim során is, hogy a menekült tisztviselők azon szerencsés kategóriájába tartozom, kik szegény csonka hazánkban második otthonra találhat és ha a Pipis-ről, vagy a Salgóról most sóváran és könnyes szemmel nézem is az északi látáron tiszta időben jól látható és nekem oly kedves magas Tátra havas bérceit, másrészt, ha hosszabb utazást teszek valamerre, szeretettel gondolok az én Tarjánomra és haza vágyom ide, ebbe a ma még piszkos, de fejlődőképes, sokra hivatott kedves városunkba!

Negyedszer lettem ma polgármesterrel választva. Mindenkor egyhangulag. Azt hiszem azonban, hogy ez utolsó választásom. Mert ha ez a tíz év, melyre megválasztásom szól, eltelik és ha lsten kegyelméből még egyáltalában életben leszek, akkor azt hiszem érezt leszek arra, hogy nyugdíjba menjek.

Ma azonban, bár sok tépett életillúzióra ugyan, mégis egészségesen és még erősen tudva magamat úgy érzem; hogy nekem még jó ideig még fog adni arra, hogy városunkat és magyar hazánkat odaadással és — remélem — eredményesen szolgálhassam.

Köszönöm tehát, kedves polgártársaim, szívem mélyéből, hogy engem bizalmukkal újból megajándékoztak, e város közigazgatásának további vezetésére alkalmasnak találai, polgármesterüké újból megválasztani szivesek voltak.

Nem szeretnék szerénytelen lenni, de azt hiszem, szabad azt a kijelentést tennem, hogy nekem ez a másodsorú választás becsesebb az elsőnél, mert első ízben a város közönsége nekem bizalmát csak előlegezte, most azonban, mikor egyéniségem minden hibájával és jótulajdonosságával együtt

már kiforrott, nyolc évi működése alapján tisztelt meg bizalmával.

Most, amikor Salgótarján immár megyei városának hivatalos pecsétjét újból kezembe veszem, tulajdonképpen be kellene számolnom az eltelt nyolc év során kifejtett működésemről és programomról kellene adnom. Ezt azonban mellőzöm, mer a múlt évben kiadott terjedelmes írásbeli jelentésem és programom teljes részletességgel ismerteti működésem múltját és nyújtja városom közeljövőjének programját.

Ezt a programot, amelyet realisan állítottam össze, ha a jó Isten, felsőbb hatalmának és a város közönsége is úgy akarják, be fogjuk tartani és, ha ezt tartani tényleg tudunkban lesz, városunk fejlődése szép perspektívát tár elénk.

A folyó tanévre contemplált munkákat elkészítjük, a temető rendezésének és a ravatalozóház építésének kivételével. Az a célra szolgáló 30 000 P-fidert az azonban érintetlenül áttulított a városfejlesztési alapba és, ha a társadalmi egyesületek és ügyben töltött kért véleményüket beteszítjük, rövidesen a képviselőtestület elé fogom terjeszteni javaslatomat, amely esetleg a temetőnek más alkalmasabb helyre való áthelyezését fogja tartalmazni.

A már ismertett polgármesteri programomat tehát az alkalmam most foglalkozom és csak két közlésre szorítkozom.

A város aktuális ügyei közül jelenleg itt Salgótarjánban mindenki legjobban érdekelt a városon keresztül vonuló törvényhatósági utaszkasz kikövezésének kérdése. Az elmúlt évben 150 000 P-fektetett be a város az ut céljait szolgáló csatornázásba és ma ez az ut igazán siralmas állapotban van. Minden ellenkező híreszteléssel szemben állítom, hogy az állam az ut kövezését a folyó év tavaszán megkezdi és az év őszén be is fejezi. Két héttel ezelőtt megint személyesen jártam a kereskedelemügyi minisztériumban Kukin Vojin min. tanácsos úrnál, ki ritkán és nehezen tesz ígéretet. Az ő szavait idéztem, mikor azt mondtam, hogy az ut a folyó évben elkészül. A nagy állami utépítési ajánlatának eldöntése során a mi utunk egyébként azért nem szerepelt a kiadott utunkatlatok között, mert az építésre mindössze egy ajánlat érkezett be s ezt a kereskedelemügyi miniszter ur drágának találva, erre az utaszkaszra rövidesen új versenytárgyalást hirdet.

Nem lehetünk eléggé hálásak keletünk szeretett országgyűlési képviselőjének, Sztranyavszky államtitkár úrnak azért, hogy ezen ut létesítésének ügyében oly erősen és eredményesen exponálta magát, de én is kijelentem itt a Képviselőtestület színe előtt, hogy emberileg minden lehető meg fogok tenni arra nézve, hogy ez az utmegjelenjen építve.

A közeljövőnek egyik fontos és a polgármesteri programban nem érintett pontja az egészségügyi létesítés. Hosszszadalmos volna ennek a kérdésnek részletezése, csak annyit akarok megjegyezni, hogy a Vaskapu-utca tengelyében, a református templomhoz hasonló elhelyezésben oly középületről van szó, mely a Stefánia, üdöbtelegeződő, nemibetegesedő, társadalombiztosító intézet és rendelő, szegénybeteg rendelő, napközi otthon stb. intézmények befogadására volna hivatott, mely nagy részben az állam költségén épülne s melynek létesítéséhez a vármegye anyagi támogatását is kifizetésre helyezte a jelen tisztújítások elnöke, Baross alispán ur.

Ismétlem, Uram, programot most újból nem adok, de legyen szabad ezt az alkalmat felhasználnom arra, hogy egy két olyan irányelvet ismerthessem, mely egyéni gondolkodásomat jellemzi.

Úgy érzem, hogy én ennek az egész városnak vagyok polgármester, a szegénynek egy, mint a gazdának, a nagyvállalatoknak épp egy, mint a segéd nélkül dolgozó legkisebb iparosnak.

Amennyire én tehát hatáskörömbe tartozik, védelmembe akarok venni minden igazságos ügyet. Szóval pártatlan óhajtottam és óhajtok lenni.

Az országgyűlés lefolyt tisztújítások során valamelyik alispán, vagy polgármester azt mondta beszédében: „A képviselőtestület legyen magatartásában erős vára az erkölcsnek és a jognak.” Igaza van. A becsületnek, az erkölcsi értékeknek támogatásával, ezen tulajdonság gyakorlásával, a jognak egyforma mérték-

ben való alkalmazásával diszt, tekintélyt, megbecsülést és súlyt szerez minden tisztviselő azon állásnak, melyet betölt és akkor magánérdekének sértéséből és sértett hiúságból eredő kicsinyes támadások ezt az erős várat bevenni nem tudják.

Azt mondják rólam, hogy erős vagyok. Lehet. De merem állítani, hogy erős vagyok intézkedéseket csak akkor teszek, ha erre meg van a jogalap és ha meg vagyok róla győződve, hogy ezzel hazámát és városomat szolgálom. Önző, egyéni célok elérése érdekében erőszakosan nem jártam el soha.

Nagy súlyt helyeztem mindenkor és minden képességgemmel súlyt akarok ezután is helyezni azon törekvések támogatására, melyek célja a felekezeti egymás közötti harmonizálás biztosítása. Súlyosan átéreztem annak a gyakran idézett tételnek igazságát, hogy ma, amikor szegény hazánk ezer sebből vérzik, nem engedhetjük meg magunknak azt a luxust, hogy magyar ember magyar embernek vallási érzületét sértse.

Protestáns vagyok, de tölem még soha sem hallott senki oly megjegyzést, mely katolikus embert katolikus mivoltában sérthetne, vagy jogos katolikus érdekekbe ütközött volna. Ellenben a rendelkezésemre álló eszközökkel mindenkor a legvehemensebben szálltam síkra a városi intolerancia ellen.

A város atyjának szokták a polgármestert szólítani. Legyen szabad nekem hát atyai szeretettelintől szóval fordulnom a város közönségéhez, kedves családomhoz. Tudják-e Önök, mélyen tisztelt Barátaim, hogy mi hiányzik itt Salgótarjánban nagyon? A lokalpatriotizmus. A szülőhely, a tartózkodási hely, a szűkebb haza iránti szeretet. Egyedül ez az, amit más városról irigyelek, melynek polgárai szeretik városukat, szépitni akarják azt, ahol a polgárok örülnek, ha egy középület, vagy egy új magánház épül, ahol az utcán a fát, a polgar új szereti, mintha az a saját kertjében nőne, ahol a városnak gondos gazdája maga az egész város közönsége.

Van ugyan e tekintetben az utolsó időben változás, vannak már, akik örülnek, hogy családi házat építettek itt és kezdik már sokan szeretni a várost, de azért — azt hiszem — e megjegyzésem nem indokolatlan.

Legyen szabad most még megemlékeznem azokról, akik szívvel-lellekkel támogatták és vitték dadraira azon előterjesztéseimet, melyeket a város haladás és érdekeinek megvédésére érdekében előterjeszteni szükségeseknek tartottam.

Itt első helyen országgyűlési képviselőnkől és diszpolgárunkról dr. Sztranyavszky Sándor belügyi államtitkár uról emlíkeznem még a ragaszkodó szeretet, nagyrabecsülés, a hűség és őszinteség hálá érzésével, melyet oszt a város minden lakosa.

Hálás szívvel emlékezem meg a magyar kormányról, mely az utóbbi időben felismerte Salgótarján politikai és gazdasági jelentőségét és gazdag beru házásokat létesített e határmenti városban.

A köszönet és szeretet hangján emlékezem meg vármegyéink főispánjáról és alispánjáról is, kik mindenkor készséggel állottak előre azon törekvéseinknek, melyeket jogosnak és méltányosnak ítélték meg és mély tisztelettel arra kérem az elnökök alispán urat, hogy a vármegye e legnépesebb és legexponáltabb és talán legelhanyagoltabb községét továbbra is szívébe zárja, vezeti, támogatni és előbbre vinni szíves legyen. Legközelebb a Karancs-ucca községe iránt óhajtok kérelmet intézni a vármegyéhez, mint ezen ut tulajdonosához. L-gyen szabad ezt a kérelmet már most is Alispán ur szíves figyelmébe ajánlani.

Hálás köszönettel, szeretettel és elismeréssel emlékezem meg az igen tisztelt Képviselőtestületről is. Büszkén jelentem Alispán úrnak, hogy ebben a közgyűlési teremben oly zavartalan, komoly a tárgyalási mód, mint bizonyára kevés helyen az országban. A képviselőtestület oly gyakran adta tanulejté adozatkészségének, megértésének a város közügyei iránt, hogy jól esik erről itt az őszinte köszönet és elismerés hangján megemlékeznem.

És az én derék tisztviselőtársaimra is emlékeznél, köszönettel és szeretettel gondolok. Ők alaposan vették ki részüket abból a munkából, mely a városá-

Emlékszik-e a tavalyi télre?

A tavalyi télnek számos meghűlésére, fájós derékre, fagyott lábakra? Az idén mindezen sok bajt elkerülheti; a vastag, meleg posztóval, duplaerős gumitalppal és háromszoros gumiszigeteléssel készült

DORCO cipő reggeltől estig melegen tartja lábát és a legnagyobb hóban vagy sárban sem engedi át a nedvességet; tökéletes biztonsággal vízhatlan.

Minden más téli cipőnél jobb
Minden más téli cipőnél olcsóbb

való átalakulás óta a város vezetésére hárult. Kérlek kedves Barátaim, legyetek továbbra is azok, akik voltakot.

Mélyen Tisztelt Képviselőtestület! Fogadják még egyszer szívből fakadó köszönetemet azért, hogy engem ma bizalmukkal megítéltek. Én maradok, aki voltam. Dolgozni, küzdeni akarok továbbra is és méltó akarok lenni az Önök bizalmára.

Adj a Magyarok Istene, hogy minél előbb bekövetkezzék az az idő, amikor Salgótarján már nem lesz határváros, mikor Salgó váráról észak felé csak magyar hegyeket láthatunk megint.

Tiszta kézzel és becsülettel szívvel veszem át újból a város közigazgatásának vezetését.

A tartalmas és őszinte beszéd lekező ünneplése után dr. Baross alispán afféle irányuló lelkesedésre késztetve jelentette ki, hogy mindig szeretettel kezelte ezen nagy ipari város ügyeit s a jövőben is előmozdítja és támogatja, szöszölője lesz a város érdekeinek.

Ezután a Dr. Sztranyavszky Sándortól érkezett táviratát olvasták fel nagy lelkesedések között.

Az alispán ezután a joggyűj tanácsnoki állásra jelölt Horváth Lászlót, akit egyhangulag választ meg a közgyűlés.

A tiszti főügyészre dr. Varga Kálmánt, dr. Holcsek Bélát és dr. Radetzky Istvánt jelöli s titkos szavazással dr. Holcsek Bélát választja meg a közgyűlés, amely lelkesen ünnepelte a meghívott főügyészt.

Ezután a pénztárnoki állásra egyhangulag Lupsánszky Jánost, a pénztár-ellenőrt állásra Wanzura Lajost választja meg a közgyűlés.

A megválasztott tisztviselőket Szántay István képv. t. tag üdvözölte szerető és elismerő szavakkal, megosztva az eredményeket az ellen álló és kezdeményező, sokat fáradozó polgármesterrel.

Majd Tamás József mond keresetlen és megítélő szavakat a tisztviselői munkáról és hajtja meg az elismerés zászlóját a kiválasztás magaslátán álló tisztikar előtt.

Horváth László tanácsnok megköszöni a megválasztott tisztviselők nevében a szeretet szavait, melyeket a szeretetmunkára adott válasznak tekint. Felfedi a nehéz és sokszor hálátlan munkát, melyet végeznie kell, a város, haza érdekében, sokszor félreismerve és üldözve.

A lelkes tapsal fogadott szavak után Sente László köszöni meg az elnökök alispánnak fáradságát és városunk iránt tapasztalt nagy jóindulatát.

Dr. Baross József alispán meghatva mond köszönetet a szerető ragaszkodásért és továbbra is szerető gondoskodást ígérve, berekeszti a közgyűlést, mely méltóságjeljes többséggel fogva a megható szeretet megnyilatkozásának dokumentuma volt.

A dolgozó városra ünneplő hangulatot varázolt a nagyszámú városatyának és érdeklődő polgárságnak felvonulása a városárára, melynek homlokzatán a téli szellő a város fehér-fekete lobogóját lengeti, jelentvén, hogy a város életében ma nagy esemény játszódott le a régi községhez tanácstermében.

Hírek és különfélek

Köszönetnyilvánítás. A salgótarjáni Máv. segédtszti kör mindazoknak akik úgy pénzbeli mint egyéb támogatással, a Máv. segédtszti körben 1929 évi december hó 22-én megtartott karácsonyi ünnepélyt és a szegénysorsu vasutas gyermekek segélyezését lehetővé tették, ezúton hálás köszönetét nyilvánítja.

Köszönetnyilvánítás. Mindazoknak, kik drága jó anyám elhunytá alkalmával mely fájdalomunkban osztoztak, ezúton mondunk hálás köszönetet. Bóth és Moyzes család.

Közyülés és mulatság. Az acélgári kaszinó évről-évre közgyűléseken napjainak estélyén családias összejövetelt szokott rendezni, amelyek kedélyességükről és közvetlenségükről híresek. Ez évben úgy értesültünk, hogy január 25-én lesz az évi rendes közgyűlés, február 8-án este pedig az estély fog lezárni. Az estélyen hír szerint két rövid, mulatságos szindarab fogja a vídamságot emelni.

Adomány. A cöljosi karácsonyi nyomorenyhít akció vértára ujjabban befolyt Baró Solymossy Jenőtől, Kisterenye: 30 Pengő.

Üzlethelyiség füleki utca 8 szám alatt kiadó, értekezni ugyant.

Személtartók kiállításában gyönyörködhetik, aki az Ujtelep bármely utcáján végigmegy. A kora reggeli órákban minden ház előtt a legkülönfélébb szemetes edények: mosdótálak, ládák, vödörök, lábasok díszelnek hamuval és szeméttel megrakva. Délután végigjár a szemetes kocsi s azután továbbra is ott maradnak az edények, de már üresen és szétdobálva a kocsi és gyalogjárón. Ezen egyáltalán nem esztétikus látványosságra bátorodunk felhívni a városi gazdasági hivatal és ujtelep lakóinak figyelmét.

Megszűntetik a váltópénzhányt. Azokban a vidéki helyiségekben, ahol a Nemzeti Banknak nincs fiókjánál, gyakran előfordult, hogy nem volt a forgalomban megfelelő mennyiségű váltópénz. A postahivatalok most utasítást kaptak, hogy a náluk felgyülemelő váltópénzt a szükséghez képest papírpénz ellenében engedjék át a helybeli pénztárazeteknek. A Pénztárazeti Központhoz tartozó bankokat felszólították, hogy a postától igénybevett váltópénzt állandóan tartsák készletben. A jövőben tehát a pénztárazeteknél is mindenki fedezheti váltópénz szükségletét.

Kedvezményes áru fűmag a közös legelők gyepesítésére. A földművelésügyi miniszter a legeltetési társulatok, a birtokossági közös és községi legelők, továbbá a legfeljebb 500 holdon gazdálkodó birtokosok réjtéinek és legelőinek gyepesítésére kedvezményes áru, a kereskedelmi árnál 40 százalékkal olcsóbb, jó minőségű vetőmagot bocsájt rendelkezésre. A kedvezményben részesülni kívánók, az illetékes vármegyei gazdasági felügyelőségénél mielőbb jelentkeznék be igényüket.

Üzleterendezés eladó. Cim a kiadóban.

Megrendítő szerencsétlenség
történt ismét a kisterenyei községbánya egyik munkahelyén. Domonkos (Bencé) János vajúr, kazári lakos a f. hó 6-án d. u. 2 óra tájban, közel a munka befuzése előtt még dolgozott, amikor egy kb. 180 cm. hosszú és néhány mássa súlyú kő rászakadt és felismerhetetlenségig agyonlúta. Azonnal meghalt. Már többször érte baleset a bányamunka közben. Becsületes, szorgalmas, derék ember volt. Övegye és három apró árvaja siratja. A szerencsétlenül járt munkás és családja iránt rendkívül nagy és általános a részvétel. A vizsgálat folyik, hogy kit terhel a felelősség ebben a megrendítő szerencsétlenségben.

Az acélgépjáró önkéntes tűzoltóság f. hó 18-án (szombaton) este 8 órakor az Acélgépjáró Olvasóegylet helyiségeiben kabarélőadással egybekötött táncmulatságot rendez. Előadásra kerül Zilahy Lajos, Karinty Frigyes, Vadnai László egy-egy nagysikerű bohózat, magánzámok stb. stb. A nagysikerűnek ígérkező előadás iránt máris igen nagy az érdeklődés, jegyek már csak igen korlátozott számban kaphatók.

Aldott állapotban lévő nők és ifjú anyák a természetes „**Ferenc József**” keserűvíz használatára által rendes gyomor- és bélműködést érnek el. A modern nőgyógyászat főképviselei a **Ferenc József** vizet igen sok esetben kipróbálták és kivétel nélkül gyorsan, megbízhatóan és fájdalom nélkül hatónak találták. A **Ferenc József** keserűvíz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

Butorozott szoba kiadó külön bejáratú. Cím a kiadóban.

Szilviszteri strófák.

Irtá: Krónikás.

Szilviszter, vén öreg tisztelek, becsület. Örömem, bánatom hátadma felrakom — elvihedd, a már mehet, az új jöhét.

Szilviszter, jó öreg munkádát megdtedted. Új-telep, csatorna, „Nemzeti” szálloda, épséges választás, kath. körü avatás, lópálya építés, pipisi szépítés — a műved, jó öreg. De azért mi nem nem sajnálunk, mert az utjót többet várunk. Fel tehát munkára, városunk javára, friss erővel, friss kedvvel, megértő szeretettel.

Filmszerűen izgalmas detektívregény perseg le „A gyilkos” c. pályadíjnyertes novellában, mely a Magyar Magazin újságjában jelent meg. Az ország legszebb és legnépszerűbb folyóirata ezzel a számmal a harmadik évfolyamra lép s a remek újság szám csak fokozni fogja a népszerűséget. A 100 oldalas, albumszerű szám pompás anyagából kiemeljük Farkas Imre, Kodolányi János, Ternay István, Illy János, Hesz Ferenc, Hanuszik Elemér novelláit, Görög László és Harsányi-Hanuszik László verseit, Segesdy László remek szilviszteri cikkét, Tábori Terka athéni tarka krónikáját, a gyönyörű kiállítás 8 oldalas kézművészeti mellékletét és a nagyon népszerű társasság, divat-, kozmetika- és filmrovatokat. Pólya Tibor és Brenner Nándor ragyogó öletrajzai és a legkitűnőbb magyar és külföldi fotóművészek szenzációs alkíftelvételei díszítik a Magyar Magazin újságjában, melynek különleges rejtélyrovata is nagy népszerűségre tett szert rövid idő alatt. A feltűnően kelendő címlap Brenner Nándor festőművész tehetséget dicséri. Az újságjában árá egy pengő. Kérjen díjtalan mutatóvány-számat és felvilágosítást a kedvezményes előfizetésről. (Kiadóhivatal: Budapest, V. Sziget-ucca 26.)

A városi karácsonyi nyomornyitható aktió mult számunkban megjelent elszámolására becsusztott hibák helyesbítése. Ender Mancika adománya 5 drb. új leánykaruha megvárva. Regulár Árpádé varrt 4 drb. leánykaruhát. Ifj. Kovács Géza varrt 2 drb. leánykaruhát. Scholtz Rezsőné varrt 2 drb. leánykaruhát. Dubovszky Elemér adott 5 Pengőt.

Üzletberendezés eladó. Cím a kiadóban.

Jó családból való fiú tanulónak fizetéssel felvétetik. Singer Henrik fűszerkereskedő.

Asztalos műhely gépekkel eladó, vagy külön bérbe kiadó teljes felszereléssel. Esetleg a gépek külön is eladók Omilyák Károlynál.

Kazárón az elmúlt karácsonyi ünnepekben ismét igen jól sikerült páztorizációt rendeztek Moyses Rezső és Moyses Zsigmond tanítók a Kazári közégi elemi népiskola növendékeivel. Előadták a községi iskolában és a bányatelepi kaszinó nagytérképében is. A játékokon ugy a községi, mint a bányatelepi intelligenciája is résztvett, akik a többi nagyszámú vendéggel együtt a legnagyobb elismeréssel adóztak a gyermekek természetese, precíz játékaiknak és kedves magán- és karánkeiknek. Táncuknak. 78 gyermek vett részt a játékokban és énekekben, akik fejelemzett magatartásukért is a legnagyobb dicsőretet érdemlik. Összes bevétel 207 90 P volt, melynek tiszta jövedelmét a tanítói internatusra fordítják. A nemes célra felülizet: Dianovszky Szaniszló 3 P, Szerényi Gyula és Ifj. Csekey Sándor 1—1 P.

Északafrikai tanulmányt. A Párisi Magyar Diákegyesület Utazási Osztálya, amely a „Melhosz” tanulmányútjait rendezi, február hó 15-én tanulmányút indít Északafrikába. Útirány a következők: Budapest, Velence, Róma, Nápoly, Sicília-Paleruo, Tunis, Constantine, Biskra, Alger, Oran, Marseille, Nice, Monte-Carlo, Genova, Milano, Budapest. A téli és tavaszi tanulmányutakra vonatkozó prospektust díjmentesen megküldi bárkinek a Párisi Magyar Diákegyesület Utazási Osztálya (Budapest, IX. Ferenc körút 38. fsz. 2. Tel. Automata 872 24). Szóbeli felvilágosítások a hivatalos órák alatt hétköznaponként d. u. 4—6 óra között.

A hazai sajtóipar óriási fejlődéséről tett tanúbizonyságot a legutóbbi tejetermékbirolati verseny eredménye. Örömmel állapítjuk meg, hogy az összes külföldi sajtók behozatala feleslegessé vált, mert különösen a Derby Sajt és Vajtarmelő Részvénytársaságnak sikerült hosszú kísérletezések után a legtöbb külföldi sajtófeleslegést tökéletesen előállítani. Így a Casino, Derby és Heller Imperial krémajtók, valamint a Heller dobozemmenthali, Chester, Eidammi, Szalámi, Parlament és Bar sajtók nyerték el a szakértő bizottság osztatlan tetszésével a kitűzött díjak és oklevelek túlnyomó részét.

Régi nóta, amely az új évben is új marad.

Irtá: Más Fanta.

Alábbi verszegény krakimat fenti cím helyett még a következőkre is keresztelhetném: Költészet és valóság, Nem mind arany, ami fénylik, Aki vizet prédikál és bort iszik, Ez vagy te, Így írtok ti stb. stb.

Scherlock Holmes, Nick Carter és Fantomos gyermekkori barátaim dicsőségét felbuzdulva, elhatároztam, hogy én is felsapok műkedvelő detektívregény és Élet, a kifürkészhetetlen, hazug Élet valódi arcát leleplezem. Ezen bátor elhatározásomra döntő befolyást gyakorolt a világhíradalom minap olvasott legszenzációsabb bűnügyi regénye a „Nyomok a hóban.”

Először a lírai költőt kerestem fel. Barátunk híres arról, hogy a legkülön-

böbbsz Harsonákban a házas élet gyönyöreiről a legcsábítóbb dalokat ő költi. Jókör érkeztem. „Aldott jó” felesége éppen akkor vagdosata hozzá a mosatlan tányérokat. Még idejében sikerült elkapni a fejem, hogy én is ne kapjak egyet.

Jedtemben meg sem álltam a másik lírikusig. Ő ellenkezőleg mindig a nők ellen dörög. Crodalatos enyelgés közt találtam: felesége az orrát fricskázta. Nem haborgattam őket.

Innen a népek szabadságáért küzdő politikushoz futottam. Eppen egy reakció érkezleten előkölt.

Meglátogattam egy conservatív vezérfrüit is. Ő ellenben a baloldal felé kacsingatott.

Jártam egy „humánus” irodai főnöknél, aki egy jogos kívánságot akkor utasított el.

Ezzel szemben egy „szigorú” főnök saját pénzárcajával kínálta meg a beosztottjait.

Voltam egy „gazdag” embernél, aki lejáratkor nem bírta rendezni a váltóit.

Viszont egy koldust is találtam, aki a saját házában a libamájra is flintorgatta az orrát.

Egy barátomat kihallgattam, amikor ellenem beszélt. Ugyanakkor az elenséggem dicsőre elismerésének voltam a fültanuja.

Felfedeztem egy öreg embert, aki nem vén ember. Viszont egy fiatalal találkoztam, aki majom injekciókkal kísérletezett.

Hallottam tüzös philippikákat zengeni az egyke ellen megrögzött aglegényektől és gyermektelen házaspártól.

Találkoztam tisztviselővel, aki a lakbérben bizik. de nem találtam kormányt, amely megadja.

Vigül az igazságot kerestem. Hiába. Schol nem találtam. Talán az új évben nagyobb szerencsém lesz.

Hirdessünk:

A MUNKA

politikai hetilapban

Te egész életben hű barát

SINGER VARRÓGÉP.

Kedvező franchise feltételek. Macsony havi részletek.

SINGER VARRÓGÉP RÉSZY. TÁRS

SALGÓTARJÁN

a róm. kath. templom mellett.

1741/1929. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balassagyarmati kir. járásbírósnak 1929. évi 8076/2 számú végzése következtében dr. Péter Béla ügyvéd által képviselt 475 P 24 f. s. jár. erejéig 1929 évi szeptember hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülglaglt és 1205 Pengőre becsült következő ingóságok u. m.: italok és 20 q buza nyilvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1929-ik évi Pk. 6865/számú végzése folytán 475 P 24 fillér tökékevetés ennek 1928 évi szeptember hó 8 napjától járó 10%, kamatai eddig összesen 109 P 96 fillérben bíróság már megállapított költségei erejéig Karancsalján a vhtást szenvedett üzletében és lakásán leendő megtartására 1930 évi január hó 16-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbi igénynek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felülglagltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. Salgótarján, 1929. október 11.

Török kir. bírósági végrehajtó

1745/1929. vht. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti közp. kir. járásbírósnak 1929. évi 254658/2 számú végzése következtében dr. Pollatek Armin ügyvéd által képviselt Engel Bernát és tsa és csatl. tsa javára 374 P 09 f. s. jár. erejéig 1929 évi szeptember hó 6-án foganatosított végrehajtás útján le- és felülglaglt és 1205 pengőre becsült következő ingóságok u. m.: italok és 20 q buza nyilvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1929-ik évi Pk. 6200/számú végzése folytán 374 P 09 fillér tökékevetés ennek 1929 évi szeptember hó 6 napjától járó 12%, kamatai eddig összesen 38 P 20 fillérben bíróság már megállapított költségei erejéig Karancsalján a vhtást szenvedett üzletében és lakásán leendő megtartására 1930 évi január hó 24-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.c. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbi igénynek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felülglagltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik: Salgótarján, 1929. december 10.

Török kir. bir. végrehajtó.

Részletre kaphat

TRT. telefongyári és

Philips Rádió
vevőkészüléket,
anód pótlót és
hangosan beszélőt

Hat, tizenkettő és tizennyolc hónapra.

Szántó Sándor

rádió és műszaki kereskedő
Fő-utca. Salgótarján Telefon 72.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

11. Sz. 12. V.

Verdun ostroma
12 felvonásban.
Jaj, eltűnt a feleségem
Híradó.

14. kedd

LAVINA
9 felvonásban.
Bujdosó jegyesek
8 felvonásban.
Híradó.

15. szerda

Szívok generálisa
Észak csillaga...
16. csütörtök
16 éven felülieknek.
Végzetes asszony.
Modern testkultúra.

Kezdeté hétköznap este 6 órakor, vasár és ünnepnap délután 3, 5, 7 és 9 órakor. Zenepótlój 10 fillér